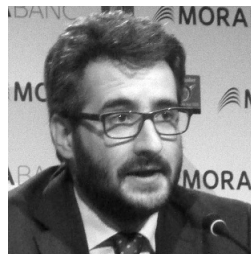

Inauguració

Moltes gràcies. Per mi és un plaer tornar a estar aquí als Debats de Recerca i deixeu-me començar pel final. Vull agrair a la Societat Andorrana de Ciències, és un acte que co-organitza amb el Ministeri i arribar als onzens Debats de Recerca crec que mostra que aquest projecte està plenament consolidat i evidentment també voldria agrair a MoraBanc tot el seu suport que també és imprescindible per donar continuïtat a aquest tipus de projectes. Els objectius dels Debats de Recerca continuen sent plenament vàlids ara. Fomentar la recerca, fer-ne difusió i també fer una cosa que francament cada any em continua sorprenent, és a dir, toquem la temàtica que toquem, som capaços de promocionar gent del país, estiguin treballant aquí a Andorra o estiguin a l'estranger, que estan investigant en aquesta temàtica i a més a més a un molt alt nivell.

Francament això ens ha d'omplir d'orgull i també ens fa pensar que és realment imprescindible organitzar aquests Debats de Recerca, perquè és gràcies a activitats com aquesta que coneixem els noms d'aquests andorrans que estan distribuïts una miqueta arreu i que fan molt bona feina. I els coneixem nosaltres des de les institucions però també els donem a conèixer a la societat i crec que això és important. Aquest any toquem una ciència, la psicologia, que és molt transversal pels seus impactes. Al final és una ciència que està basada en l'home, en la ment. I evidentment en totes les activitats on participa l'home, hi podem trobar un vessant psicològic, un vessant on val la pena treballar. Utilitzar la psicologia per millorar, per entendre, per ajudar. Jo crec que això és important i potser és una ciència que ha fet passos de gegants perquè, fins fa relativament poc temps, la psicologia el que intentava és tractar o ajudar símptomes externs provocats per una caixa negra, és a dir, la ment no sabíem ben bé com funcionava. Teníem alguns inputs indirectes, ja que és clar que no costa fer experiments de laboratori o de manera controlada a persones humanes per sovint rellegint una miqueta la història, és gràcies per exemple a conflictes bèl·lics que han permès entendre com funcionava més la ment. Lesions provocades en èpoques de conflicte permetien, posant en paral·lel la zona del trauma del cervell i la seva

Eric Jover i Comas
*Ministre d'Educació
i Ensenyament Superior*

conseqüència, entendre a que servia cada zona. Tot i la seva complexitat el coneixement del cervell ha fet passos de gegant i encara se'n han de fer més.

Hi ha un llibre que recordo especialment. Jo intento ser molt cartesià i quan t'apropes a una ciència com la psicologia, veus que al final per entendre el que està passant realment has de tenir també una certa flexibilitat d'esperit i entendre que el més sorprenent et pot portar de vegades a la causa.

Em refereixo a un llibre de l'Oliver Sacks, no sé si algú de vosaltres el coneix, que el títol era "La dona que va confondre el seu home amb un barret", o al revés, "L'home que va confondre la seva dona amb un barret" que està basat en casos reals i per a un neòfit com jo, va ser com un descobriment on afectacions de la ment podien afectar el nostre comportament diari fins a extrems insospitats.

Estic molt orgullós del programa que s'ha elaborat enguany per la seva qualitat però vull fer especial esment a que varies ponències toquen l'àmbit educatiu. Considero aquest fet especialment rellevant perquè hem d'utilitzar aquests coneixements per ajudar els nens que tenen certes dificultats i després per aportar aquest punt de coneixement científic a les metodologies que estem utilitzant pedagògiques. Com més basem el perfeccionament de les nostres metodologies pedagògiques en fets científics corroborats millor que millor. El programa és realment molt interessant i desitjo que sigui tot un èxit.

Així doncs dono per inaugurats aquests onzens debats de recerca. Moltes gràcies a tots.